

M& đã đau lòng đ&n th& nào khi sinh ra gã, m& cũng đã khóc quá tr&i khi t&ng ngày nhìn gã ph&i l&n khôn.

- T&ng anh Vũ b&ng h& ti&u g&n nhà tôi.

H&nh Nguy&n

Th&t tâm m& mu&n gã bé th& mãi mãi, mu&n & mãi trong vòng tay m&. Mà m& cũng bi&t, & thì gã có l&n lên đó nh&ng tâm h&n gã mãi mãi ch&ng l&n lên đ& c tí teo nào đâu.

Lúc còn nh& thì không sao, gã cũng không &n t&&ng v&i đáng đi ch&m ph&y c&a mình. Gã ch& th&y sao v&n v&o mà đau quá thôi, nhìn gã ch&p ch&ng t&p đi, m& gã nhìn gã mà khóc. M&t m& khóc nh&ng mi&ng mà c&&i, mỗi m& nói r&ng, ráng b&&c đi đi con. T& mình ph&i b&&c đi trên đôi chân c&a mình dù đôi chân &y có kh&p khi&ng, m& mu&n gã hi&u ý nghĩa sâu xa đó, nh&ng trí óc non n&t c&a gã "gi&i h&n" s& hi&u bi&t m& à. Nh&ng m& an tâm, gã nh& lòng, vì tim gã bi&t t&n th&c khi nhìn m& khóc đ&y thôi. Gã yêu m& nh&t, và m& yêu gã nh&t!

Khi gã l&n khôn, mà ch& nói là nói th& thôi, ch& gã ch& l&n mà ch&a khôn ra bao nhiêu. Ch&ng sao c&, gã v&n s&ng bên c&nh m&. L&n r&i gã cũng th&y sao nhà mình nhiều đó hà, không có gì thay đ&i, nhìn nhà bên c&nh th&y cái gì cũng to. Th&c m&c hoài không bi&t h&i ai, đành h&i m&

ch& ai. H& i l&n đ&u tiên, duy nh&t và t& đó g& ch&ng h&i thêm, vì h&i r&i g& th&y m& khóc. M& còn h&i g& thích nhà to hay nhà nh&, thích cái gì thì nói m& mua cho, mu&n ăn gì m& n&u cho. Sao m& cho mà m& khóc, sao m& nói m& cho mà m& l&i bu&n. Không gi&ng nh& nh&ng l&n m& cho g& gì đó tr& c& đây... Ng&y ng& g& h&i, ng&y ng& tr& l&i, r&i t& cái ng&y ng& y g& cũng nh&n s& khác bi&t c&a m& mình và m& ng&i ta.

M& mình tóc màu tr&ng, m& ng&i ta tóc vàng vàng đen đen. M& mình tay gân c&c c&c, m& ng&i ta tay tr&ng và có nhi&u màu vàng. M& mình & căn nhà nh&, m& ng&i ta & căn nhà to. M& mình ph&i th&c khuya đ&y s&m, m& ng&i ta c& ngày trong nhà thôi. Mà m& ng&i ta thì th&ng ng&i ta, m& mình cũng th&ng mình, đôi khi g& cũng th&y m& ng&i ta th&ng mình n&a mà. Ph&i r&i, m& c&a ai ng&i n&y th&ng, cũng nh& nhà c&a ai ng&i n&y . G& cũng có m& có nhà, t&i gì làm m& khóc khi đ&t câu h&i nh& th&, g& bi&t mà, hi&u h&t mà, ch&ng qua g& không có nhi&u t&ng đ& dĩn đ&t thôi. Bu&n th&t bu&n cho k& bi&t suy nghĩ mà l&i không th& dĩn đ&t, ch& đ&ng bên r&a m&i th& vô tình mà thôi.

Là tr& con thì g& đ&c m& chăm lo, lúc y tóc m& màu đen.

Là ng&i l&n thì g& ph&i chăm lo l&i m&, vì tóc m& bây gi& màu tr&ng r&i.

G& hi&u th& đ&y, nh&ng làm gì bây gi&, đôi chân kh&p khi&ng, đôi tay kh&p khi&ng... làm gì bây gi&? Đâu đó & căn nhà to v&ng qua l&i nh&c "hai bàn tay tr&ng nghèo x& xác nghèo...". g& nghe sao hi&u v&y thôi! G& th&y th&ng m& quá tr&i quá đ&t.

Ng&i ta nói & đ&i ch&ng có chi là đ&ng cùng c&, g& còn có ích. M&t l&n m& b&nh, g& h&t h&t h&i b&ng bê tô cháo v& nhà cho m& (M& v&n b&o g& đ&i kh& l&m, đ&i kh& mà bi&t m& b&nh, đ&i kh& mà bi&t m& c&n thu&c, đ&i kh& mà bi&t đi mua cháo, đ&i kh& mà bi&t ch&y th&t nhanh v& v&i m& sao m&!). N&i g& s&ng m& ng&i quen nhìn g& r&i, ch&ng ai đâu & không mà ch&c v&i gh&o, cũng ch&ng ai n& làm t&n th&ng g& c&. Vì h& là con ng&i ai mà ch&ng th&ng ch&ng xót nh&ng gì th& đ&i, b&i th& l&n b&ng cháo cho m&, ng&i ta phát hi&n ra g& v&n còn có ích. T&c là có kh& năng lao đ&ng ki&m ti&n b&ng chính s&c mình. T& sau hôm y g& thành anh b&i bàn, kêu th& cho nó sang ch& th&t ra g& b&ng bê h& ti&u cho hàng h& ti&u g&n nhà thôi.

B&t đ&u b&ng bê h& ti&u và tr& thành công v&c th&ng nh&t ki&n cho g& vui, cho m& vui, cho tóc m& ít tr&ng đi m&t chút, cho m& không th& dài xót xa khi nghe câu hát:

**"M& già nh& chu& i chín cây
Gi& lay m& r& ng con ph& i m& c&oi
M& c&oi kh& l& m& ai& i..."**

M& c&oi thì ai ch&ng kh&, nh&ng ai cũng bi&t v&i g& n&i kh& y l&n lao bi&t ch&ng nào. B&ng gi& h&ng ngày, hai bàn tay g& vui, hai bàn chân g& vui, cái tô h& ti&u g& b&ng ch&ng khi nào b& nghiêng dù g& đi nhi&u ng& i nhìn theo ái ng&i, s& đ& m&t cái tô h& ti&u. Mà đ& c& ăn h& ti&u h&i h&p nhìn theo t&ng b& c& đi c&a g& đôi khi làm m&t vài ng& i cho là thú v&, tr& c& cái ăn ph& i có "s& kích thích" nào đó thì ăn m&i ngon. Ng& i ăn h& ti&u thích g&, g& thì thích b&ng h& ti&u, "cung" và "c&u" tho& m&n nên c& hai cùng khoái chí l&n nhau.

V&y là g& s&ng h&nh phúc b&ng cái ngh& b&ng bê h& ti&u c&a mình. Nh&ng mà, có m&t b&a tr&i m&a, có đ&a bé ng&i ch& tô h& ti&u c&a g& b&ng đ&n, đ&a bé h&i ch&: "Chú b&ng h& ti&u su&t đ&i luôn h& chú?". À, n&u có bà m& đ&a tr& đ& h&n là s& la lên "Sao con h&i v&y v&i chú, thôi lo ăn đi!" nh&ng vì chú bé ng&i m&t mình và không có m& theo kèm, nên nh&n đ& c& câu tr& l&i khó nh&c mà cũng khó hi&u t& g& r&ng: "H& ti&u là cu&c đ&i!".

Đúng r&i, h& ti&u đâu có ch&t bao gi&, h& ti&u đâu có s& th&t nghi&p, h& ti&u đâu có s& ng& i ta quên nó. Hôm nay không h& ti&u thì ngày mai h& ti&u, h& ti&u ch&ng bi&n đi đâu c&, ch&ng bao gi& m&t c&, ăn đ& s&ng là qui lu&t r&i mà! G& ch&n h& ti&u là cu&c đ&i là ch&n s& b&t đi&t trong nh&ng ngày s&ng có ích, ngày nào ng& i ta ch&ng ăn đ& s&ng, không ăn món này thì ăn món kia. Ngày nào cũng có ng& i ăn h& ti&u, không ph& i ng& i này thì cũng là ng& i kia. Đâu có gì khó khăn khi ch&n h& ti&u là cu&c đ&i đâu, g& ngày nào cũng lao đ&ng, lao đ&ng nhi&t thành n&a y ch&. Ph& i b&ng bê b&ng tay nè, đi b&ng chân nè, suy nghĩ b&ng đ&u óc nè, suy nghĩ đ& gi& cho tô h& ti&u không nghiêng nè. Đã làm vi&c h&t mình nh& th& thì không đáng quý sao, không đáng trân tr&ng sao, không đáng đ& c& bù đ&p gì đó sao. G& đã có m&t cu&c đ&i s&ng h&t mình tr&n v&n bên h& ti&u, h&n bao gi& h&t, m& g& h&nh phúc vì nhìn th&y nh& th&! M& c& yên tâm r&ng g& bi&t ch&n cu&c đ&i cho mình nh& th& mà m&y ai hi&u đ& c&.

M&t lúc nào đó b&n vô tình có ăn h& ti&u, hãy th&nh đ&n m&t gã trai nh& th&. Đ& th&y r&ng làm m&t con ng& i r&t khó, ch&n cho mình m&t cu&c đ&i còn khó h&n nhi&u. Ch&n r&i thì mình ph&i s&ng ra sao cho nó chu toàn, cho nó n&ng nhi&t, cho cu&c đ&i mình có ích theo m&t cách nào đó. Chúng ta t& cho mình quá đ&y đ& nh&ng đôi khi ta không bi&t th& nào s&ng cho nó c&m th&y v&a v&n. Còn v&i gã, ch&n h& ti&u là cu&c đ&i dù r&ng gã không tr&n v&n nh&ng gã đã s&ng v&a v&n trong cái không tr&n v&n đó bi&t bao.

Đ&&c h&t mình ch&y t&i ngày mai là sung s&&ng bi&t bao nhiêu v&y mà m&y ai trong chúng ta có th& làm đ&&c...